

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ**

ΑΓΩΓΗ

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΒΟΛΑ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
2. ΠΕΤΡΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
3. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΑΜΑΚΗ του Κων/νου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
4. ΜΑΡΚΟΥ ΠΡΙΝΤΕΖΗ του Τζώρτζη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του Ελευθερίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
6. ΕΛΕΝΗΣ ΦΡΑΓΚΙΔΟΥ του Σωτηρίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
7. ΑΓΑΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ του Σπύρου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
8. ΕΛΕΝΗΣ ΚΟΥΜΟΥΛΑ του Κωνσταντίνου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.
9. ΑΝΤΩΝΙΑΣ ΔΑΚΡΟΤΣΗ του Ιγνατίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
10. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΘΑΛΙΤΗ του Δημητρίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
11. ΑΝΤΩΝΙΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
12. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΝΤΟΥ του Κων/νου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.

13. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ** του Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
14. **ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΤΣΙΟΥΡΗ** του Νικολάου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
15. **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΜΑΝΔΡΟΧΑΛΟΥ** του Αντωνίου/Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.
16. **ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΚΟΝΔΙΟΥ** του Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
17. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΩΤΕΙΝΙΑ** του Βασιλείου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
18. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΑΙΝΑ** του Δημητρίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
19. **ΜΑΡΙΝΑΣ ΔΕΝΑΞΑ** του Νικολάου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
20. **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΔΑΚΡΟΤΣΗ** του Ιγνατίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
21. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΙΔΗ** του Παντελή, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
22. **ΤΖΟΥΑΝΕ ΞΑΝΘΑΚΗ** του Ιωάννη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
23. **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΓΟΥΤΗ** του Νικολάου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.
24. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ** του Μανούσου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Εφετών Αιγαίου.
25. **ΜΑΡΙΑΣ ΠΟΝΗΡΟΥ** του Ιωσήφ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Ερμούπολης.
26. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΚΑΒΗ** του Ευστρατίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Ερμούπολης.

- 27.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΙΑΣΚΟΥΦΗ του Πέτρου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Τήνου.
- 28.ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΙΑΝΝΙΣΗ του Αλκιβιάδη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Άνδρου.
29. ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ του Λουκά, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Μήλου.
- 30.ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ του Δημητρίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Θήρας.
- 31.ΜΑΡΙΑΣ ΣΚΟΥΛΑΞΙΝΟΥ του Ζαννή, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Μυκόνου.
- 32.ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΛΕΡΗ του Ματθαίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 33.ΜΑΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 34.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΤΣΩΝΗ/ΛΑΣΚΑΡΗ του Αλεξάνδρου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 35.ΜΑΡΙΑΣ ΛΕΓΑΚΗ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 36.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΜΑΝΩΛΑ του Ματθαίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 37.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΠΑΡΔΑΝΗ του Ιωάννη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 38.ΑΓΛΑΙΑΣ ΚΟΥΡΤΗ του Νικολάου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.
- 39.ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΕΡΕΛΕΜΟΓΛΟΥ του Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 40.ΕΙΡΗΝΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ του Σταματίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.

- 41.ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΚΑΝΑΡΗ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 42.ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΟΛΙΟΥ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 43.ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΑΚΗ του Παναγιώτη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 44.ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΣΦΥΡΟΕΡΑ του Εμμανουήλ, Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 45.ΜΑΡΙΑΣ ΓΡΑΤΣΙΑ του Στυλιανού, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.
- 46.ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΛΑΡΓΥΡΟΥ του Παναγιώτη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Πάρου.
- 47.ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΤΣΑΛΙΚΗ του Σταμάτη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Πάρου.
- 48.ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΖΑΓΚΛΗ του Στεφάνου, που υπηρετεί στις Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.
- 49.ΜΑΡΙΑΣ ΣΥΡΙΒΕΛΗ του Γεωργίου, που υπηρετεί στις Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.
- 50.ΝΑΤΑΛΙΑΣ ΣΚΟΥΡΑ του Κωνσταντίνου, που υπηρετεί στις Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου, που εδρεύει στην Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών.

Ο μισθός είναι η αντιπαροχή του εργοδότη στον μισθωτό για την εργασία που του παρέχει, δηλαδή το οικονομικό αντάλλαγμα της

προσφερόμενης εργασίας, μια συνεχής και τακτική στον χρόνο παροχή, σταθερά ορισμένη και ανεξάρτητη από τον επιχειρηματικό κίνδυνο και τα κέρδη του εργοδότη.

Σε όλα τα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη, η εργασία δεν είναι ένα απλό εμπόρευμα, που πωλείται, αγοράζεται, και μισθώνεται. Είναι ένα αγαθό, που σχετίζεται με τον άνθρωπο και την προσωπικότητά του, αλλά και με τον στενό κοινωνικό του περίγυρο. Η εργασία εξασφαλίζει στον εργαζόμενο τη διαβίωση και τη συντήρηση του ίδιου και της οικογένειάς του, συγχρόνως όμως, και επιπλέον, του δίνει την ευκαιρία να αναπτύξει την προσωπικότητά του.

Παράλληλα, η εργασία είναι και κοινωνικό αγαθό, θεμελιώδες για την εξασφάλιση της Δημοκρατίας και του Κοινωνικού Κράτους. Γι' αυτό, άλλωστε, στην προγραμματική διακήρυξη όλων των σύγχρονων δυτικοευρωπαϊκών συνταγμάτων, η εξασφάλιση της εργασίας αποτελεί μία από τις δεσμεύσεις κάθε κράτους. Το Σύνταγμα της Ελλάδας συνδέει την εργασία (ειρήσθω εν παρόδω: την «εργασία», όχι την «απασχόληση») με την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού (άρθρο 22). Παρόμοιες διατάξεις μπορούμε να βρούμε πάλι σε πολλά σύγχρονα συντάγματα. Στο Ιταλικό Σύνταγμα μάλιστα, στο πρώτο άρθρο του, αναφέρεται ρητά: «Η Ιταλία είναι Δημοκρατία βασισμένη στην εργασία».

Είναι επομένως πασιφανές ότι η παροχή της εργασίας ως διάθεση αγαθού αποτιμητέου σε χρήμα, δηλαδή ο μισθός, έχει αποκτήσει στη θεωρία μία κατοχυρωμένη και αδιαπραγμάτευτα εγγυημένη κοινωνική διάσταση, χάριν της οποίας ο καθορισμός του ύψους του δεν αφήνεται στο ελεύθερο παιχνίδι της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά της εργασίας, αλλά προστατεύεται μέσω μηχανισμών που διασφαλίζουν τις συνταγματικές επιταγές, όπως, για παράδειγμα, πρώτα και κύρια, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Στο πλαίσιο αυτό, η νομική κατοχύρωση του 13ου και του 14ου μισθού στηρίχθηκε στη λογική της έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης, ώστε οι εργαζόμενοι να ανταποκρίνονται στις αυξημένες ανάγκες των αντίστοιχων περιόδων. Σήμερα όμως, ο 13ος και ο 14ος μισθός πρέπει να ιδωθούν σαν μέρος της συνολικής ετήσιας αποδοχής - μισθού του εργαζόμενου.

Σαν κοινωνικό κεκτημένο, ο μισθός αποτελεί μια από τις βασικότερες εκφάνσεις της προστατευτικής λειτουργίας των κοινωνικών δικαιωμάτων,

συνεπαγόμενος στην πράξη τη διασφάλιση ενός ελάχιστου ορίου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Έτσι το «κοινωνικό» κράτος είναι υποχρεωμένο στην παροχή μιας βέλτιστης προστασίας αυτού του δικαιώματος, όπως το άρθρο 5 του Συντάγματος προβλέπει για την καλύτερη συμμετοχή του φορέα του στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας.

Ο νομοθέτης, όσο μεγάλη πολιτική και κοινοβουλευτική νομιμοποίηση και αν διαθέτει, δεν δικαιούται να καταργήσει πλήρως τον μισθό, ούτε να περιορίσει αυθαίρετα τη θεσπιζόμενη κοινωνική παροχή, ούτε να αφήσει κενά στην προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων. Φυσικά, δεν μπορεί ούτε να μειώσει τις παροχές αυτές, καθώς έτσι καταργεί το προστατευτικό καθεστώς τους, έστω και αν προβάλλεται δικαιολογημένα ο περιορισμός τους, καθώς κάθε αιφνίδια ή δραστική μείωσή τους προσβάλλει τον πυρήνα του κοινωνικού δικαιώματος και παράλληλα παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κυρίαρχη συνισταμένη του δικαιοκρατικού και δημοκρατικού αιτήματος για προβλεψιμότητα και σταθερότητα των εννόμων ρυθμίσεων. Άσχετα εάν, γι' αυτόν τον λόγο, εντάσσει τις μειώσεις αυτές σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ρυθμίσεων οικονομικής αναδιάρθρωσης, χωρίς χρόνο λήξης.

Οι εργαζόμενοι κατά κανόνα στην πλειονότητά τους αποζούν μόνο από το οικονομικό αντάλλαγμα της παροχής της εργασίας τους. Ο μισθός τους είναι αυτός που τους εξασφαλίζει τα αναγκαία και κυρίως τους επιτρέπει με αυτόν να στηρίζουν την καλλιέργεια της προσωπικότητάς τους. Δεδομένης της αδυναμίας του εργαζόμενου για διαπραγματευτική υπεροχή και ειδικότερα όπου δεν καλύπτεται από συλλογική σύμβαση, ο μισθός παρέμενε όλα τα χρόνια, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, σε ανεκτά όρια, που εξασφάλιζαν μόνο απαραίτητους όρους διαβίωσης.

«Προστατεύοντας», λοιπόν, τον μισθό, η Πολιτεία δεν προστατεύει μόνο το κέρδος του ανθρώπου από την εργασία του, αλλά υποτασσόμενη στη συνταγματική επιταγή του εξασφαλίζει έμμεσα τα μέσα για να αναπτύξει ελεύθερα την προσωπικότητά του. Και δεν είναι στο χέρι της (οποιασδήποτε) κυβέρνησης η δυνατότητα να αγγίξει αυτό το ιερό δικαίωμα. Γι' αυτό, άλλωστε, το κοινωνικό κράτος οφείλει να λειτουργεί ως αναδιανεμητική και διορθωτική αρχή, που τείνει στη μείωση των κοινωνικών αντιθέσεων και εξασφαλίζει την ισότητα στις ευκαιρίες και την κοινωνική δικαιοσύνη. Πρόκειται για την υποχρέωση της πολιτείας για προστασία από γεγονότα διακινδύνευσης που δημιουργούν στα άτομα επιπλέον οικονομικές ανάγκες, λόγω της αύξησης των δαπανών τους και της

μείωσης των εισοδημάτων τους, και για αποχή από περικοπές των κοινωνικών κεκτημένων οι οποίες αντίκεινται στη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας (μέσο-σκοπός), στην κοινωνική αρχή και στο κοινωνικό κράτος.

Στις 15.3.2010 δημοσιεύθηκε ο Ν. 3833/2010 «Προστασία της εθνικής οικονομίας - Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης» (Α' 40), με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 7 και 8 του οποίου περικόπηκαν κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%) και με αναδρομική ισχύ από 01.01.2010 τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργιών και υπαλλήλων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κλπ., ενώ μειώθηκαν κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας.

Ακολούθως, **στις 6.5.2010 δημοσιεύθηκε ο Ν. 3845/2010 (Α' 65) με τίτλο «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη - μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»**. Με το άρθρο τρίτο του ανωτέρω νόμου μειώθηκαν περαιτέρω κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) οι αποδοχές των υπηρετούντων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, ενώ τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας καθορίστηκαν ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ. β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. γ) Το επίδομα αδείας σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένου και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους.

Στη συνέχεια, **με το άρθρο 16 του Ν. 4024/2011 (ενιαίο μισθολόγιο)** τα ανωτέρω επιδόματα επανακαθορίστηκαν στα ίδια ποσά με ισχύ από 01.11.2011. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1, 2,

3, 4 και 5 του Ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015»: «1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους. 2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα. 3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα της μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωση τους.

Εν συνεχεία, με την υποπαράγραφο Γ.1 «**ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ**» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «**Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016**», που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του Ν. 4046/2012, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, καταργήθηκαν από 01.01.2013.

Οι ενάγοντες είμαστε μόνιμοι υπάλληλοι του εναγομένου, συνδεδεμένοι μετ' αυτού με σχέση/σύμβαση εργασίας δημοσίου δικαίου και εργαζόμαστε ως δικαστικοί υπάλληλοι στα Πρωτοδικεία, Ειρηνοδικεία και Εισαγγελίες της Σύρου και Νάξου. Από την έναρξη της εργασιακής μας σχέσης μισθοδοτούμαστε από το εναγόμενο, αμειβόμενοι σύμφωνα με τις διατάξεις περί ενιαίου μισθολογίου (Ν. 3205/2003 και Ν. 4024/2011), που ρυθμίζουν τη μισθοδοσία των υπαλλήλων του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων και ημών των ιδίων. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, το εναγόμενο προέβη σε διαδοχικές περικοπές των επιδομάτων εορτών των Χριστουγέννων και Πάσχα και επιδόματος αδειάς, και τελικά στη πλήρη κατάργησή τους. Ειδικότερα οι εν λόγω περικοπές είχαν ξεκινήσει με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3833/2010, με τις οποίες περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς, με αναδρομική ισχύ από 01.01.2010. Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 3845/2010, τα εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίστηκαν στα ποσά των 500, 250 και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 01.06.2010, εν συνεχεία με το άρθρο 16 του Ν. 4024/2011 (ενιαίο μισθολόγιο) επανακαθορίστηκαν στα ίδια ποσά με ισχύ από 01.11.2011, και με την υποπαράγραφο Γ.1 «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» επήλθε ολοσχερής κατάργησή τους από 01.01.2013. Επικαλούμεθα ότι η διάταξη με την οποία καταργήθηκαν τα ανωτέρω επιδόματα ως αντικείμενη στα άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ.1 και 5, 5 παρ. 1, 22, 25 παρ. 1 του Συντάγματος, στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., η οποία έχει κυρωθεί με το Ν.Δ. 53/1974 και έχει υπερνομοθετική ισχύ, στις διεθνείς συμβάσεις εργασίας 87, 98, 150 και 151 και στο άρθρο 8 του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα, είναι αντισυνταγματική και ανίσχυρη.

Με βάση το παρόν ιστορικό ζητούμε να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει σε έκαστο εξ ημών για τα έτη 2015 και 2016 ποσό που ισοδυναμεί σε 4 συνολικά μισθούς καθενός από εμάς (υπολογιζόμενα ξεχωριστά για τον καθ' ένα μας καθ' ότι οι αποδοχές μας διαφέρουν), ήτοι ½ μισθού για επίδομα εορτών Πάσχα για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα, από 1 ολόκληρο μισθό ευρώ για επίδομα εορτών

Χριστουγέννων για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα και ½ μισθού για επίδομα αδειάς για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα, με ανώτατη απαίτηση αυτή των συνολικά 9.400 ευρώ της υπ' αρ 13 εξ ημών Αλεξάνδρας Βαμβακάρη, νομιμοτόκως από τη δήλη ημέρα που εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική μας δαπάνη.

NOMIKH ΒΑΣΗ

Σωρεία παραβιάσεων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων και αρχών, καθώς και θεμελιωδών γενικών αρχών του δημοσίου και του αστικού δικαίου με το πρόσχημα του δημοσίου συμφέροντος

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αποτελεί γενική αρχή του δημοσίου δικαίου, σκοπός της οποίας είναι κυρίως η αποτροπή αιφνιδιασμού του πολίτη μέσω της βίαιης ανατροπής διαμορφωθείσών από τη διοίκηση ή το νομοθέτη καταστάσεων, που θα απέβαινε επιζήμια για τα έννομα συμφέροντά του. Σύμφωνα με αυτήν, ο πολίτης που έχει ήδη αποκτήσει έννομα συμφέροντα ή δικαιώματα προσδοκά να τα διατηρήσει, ενώ εκείνος στον οποίο παρέχεται η δυνατότητα να αποκτήσει δικαιώματα, προσδοκά, εφόσον στο μέλλον συντρέξουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, πράγματι να τα αποκτήσει.

Όπως και η αρχή του Κράτους Δικαίου, αποσκοπεί και συντελεί στην κοινωνική ολοκλήρωση αφού η επιστήμη έχει επισημάνει ότι **ο βασικός λόγος για την προστασία της εμπιστοσύνης απέναντι στη διοίκηση είναι ακριβώς η ίδια η κοινωνική αλληλεγγύη**. Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιβάλλεται να λαμβάνεται υπόψη, πριν από την άρση ή τη μεταβολή μιας συγκεκριμένης πράξης ή πρακτικής της διοίκησης ή γενικότερα μιας κρατούσας νομικής κατάστασης. Έχει γίνει ευρέως αποδεκτό ότι **νομικό θεμέλιο της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αποτελεί η αρχή κράτους δικαίου και η ασφάλεια του δικαίου που πηγάζει από αυτή**. Κατά μια έννοια η αρχή του κράτους δικαίου ανταποκρίνεται στο αίτημα για βέβαιη, λογική, προβλέψιμη, σταθερή και δίκαιη ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων. Στην έννομη τάξη

που διέπεται από την αρχή του κράτους δικαίου δεν νοείται η αυθαίρετη προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων, ούτε αιφνιδιαστική και απρόβλεπτη ανατροπή υφιστάμενων ενοχικών σχέσεων που προκαλεί ως άμεση συνέπεια την διατάραξη της βεβαιότητας δικαίου και τον κλονισμό της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ιδιωτών στο νομοθετικό καθεστώς που διέπει τις συναλλαγές.

Στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη αλλά και στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποστηρίζεται ακράδαντα ότι δεν μπορεί να υπάρξει κράτος δικαίου που να μην σέβεται τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των πολιτών του. Στην χώρα μας εντούτοις, το ως άνω κατά την πλειοψηφία των ευρωπαϊκών κρατών δεδομένο παρέμεινε για πολλές δεκαετίες, μέχρι και σήμερα, ζητούμενο. Η έννοια του καλόπιστου διοικούμενου χρησιμοποιείται από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας κυρίως στο ζήτημα της ανακλήσεως των διοικητικών πράξεων, αλλά επίσης και έναντι τυπικών νομοθετικών πράξεων. Η προστασία αυτή μάλιστα λαμβάνει την έννοια της προστασίας της εμπιστοσύνης του διοικούμενου έναντι τέτοιων πράξεων, με την ασφάλεια δικαίου να λειτουργεί ως η αντικειμενική βάση ως αφορώσα την εν γένει αξιοπιστία της έννομης τάξης.

Το ΣτΕ έχει προσδώσει ενίοτε εκ περιτροπής, άλλως κατά περίπτωση, συνταγματική ισχύ στην εν λόγω αρχή. Με την υπ' αριθμόν 2522/2000 απόφαση για παράδειγμα χρησιμοποίησε την αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης δίπλα στις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές της οικονομικής ελευθερίας και της αναλογικότητας για να ερμηνεύσει τον εφαρμοστέο στη συγκεκριμένη περίπτωση νόμο. Από τη σύνδεση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης με συνταγματικής περιωπής αρχές και από τη χρησιμοποίησή της ως βάση ερμηνείας νόμου φαίνεται ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας της προσδίδει συνταγματική ισχύ. Προς ενίσχυση, μάλιστα, της συνταγματικής ισχύος της αρχής, τονίζουμε την αναγνώρισή της από το Δικαστήριο της Ένωσης, στοιχείο που καταδεικνύει την πρόθεση του τμήματος να καταστεί καθολικώς αποδεκτή και στη χώρα μας η υπερνομοθετική ισχύς της αρχής, η οποία πηγάζει από την σύνδεση της με την συνταγματική αρχή του κράτους δικαίου. Σε επίπεδο δικαστικού σχηματισμού σημαντικότερη απόφαση για το συνταγματικό κύρος της αρχής με προσδιορισμό του ειδικότερου θεμελίου της αποτελεί η ΣτΕ 1508/2002. Σύμφωνα με αυτή, η αρχή ευθέως συνάγεται από το κράτος δικαίου και απαγορεύει την αναδρομική ρύθμιση βιοτικών σχέσεων που έχουν ήδη περατωθεί. **Όλα τα ανωτέρω πάντως βασίζονται**

αναμφίβολα στην νομική θεωρία ότι η αναγνώριση συνταγματικής ισχύος της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου επιβάλλεται από την πεποίθηση ότι απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου, με δεδομένο ότι ο πολίτης δεν έχει μεν δικαίωμα στο αμετάβλητο της νομοθεσίας, έχει όμως το απόλυτο δικαίωμα να προστατευθεί από αδικαιολόγητες και αιφνίδιες νομοθετικές μεταβολές, τις οποίες δεν μπορούσε ούτε να υπολογίσει ούτε να προνοήσει, και δεν εξυπηρετούν αποχρώντα λόγο δημοσίου συμφέροντος.

Η νομική θεμελίωση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ασφάλεια δικαίου. Πρόκειται για μια Συνταγματική αρχή, απορρέουσα ευθέως από την αρχή του κράτους δικαίου και δεσμεύει τόσο τα όργανα της διοίκησης όσο και τον κοινό νομοθέτη. Συνεπάγεται, σε γενικές γραμμές, τη σαφήνεια των κανόνων δικαίου και τη σταθερότητα των εννόμων καταστάσεων, αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής του δικαίου τον κίνδυνο αβεβαιότητας ως προς το ισχύον δίκαιο ή απότομης μεταβολής στον τρόπο εφαρμογής του. Δεδομένου ότι η βασική λειτουργία του δικαίου συνίσταται στην παροχή ασφαλείας στον πολίτη, δεν νοείται δίκαιο χωρίς κατοχύρωση της ασφαλείας δικαίου.

Η ασφάλεια δικαίου αφορά, ειδικότερα, τη σαφήνεια των κανόνων δικαίου και τη σταθερότητα των εννόμων καταστάσεων, **αποκλείοντας τις απρόβλεπτες και ασυνεπείς μεταβολές**. Κατά συνέπεια, η όλη δράση της διοίκησης πρέπει να χαρακτηρίζεται από ένα *minimum* προβλεπτικότητας, σταθερότητας, πρόσβασης στο περιεχόμενο και κατανόησης του κανόνα δικαίου. Η ασφάλεια δικαίου είναι μάλιστα συνυφασμένη προς τη θετικότητά του, καθώς μειώνονται οι αμφιβολίες σχετικά με το κύρος και το περιεχόμενο των κανόνων δικαίου, των οποίων οι έννομες συνέπειες είναι δυνατό να προβλεφθούν με ακρίβεια και βεβαιότητα και να κατανοηθούν πλήρως από τους πολίτες, των οποίων τις έννομες σχέσεις ρυθμίζουν. Η εκ των προτέρων δυνατότητα γνώσης των εννόμων συνεπειών που προσδίδονται από το δίκαιο σε ένα ορισμένο πραγματικό «καθεστώς», η ευχερής διάγνωση και η σαφήνεια δικαίου που επιτάσσει η ασφάλεια δικαίου οδηγούν στη δημιουργία εμπιστοσύνης στον ιδιώτη. Έτσι συνδέεται η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης με την ασφάλεια δικαίου. **Αυτή η εμπιστοσύνη εκδηλώνεται τόσο στο πεδίο των ιδιωτικών συναλλαγών, ως πεποίθηση διατήρησης των συμφωνημένων, όσο και στις σχέσεις με**

το κράτος κυρίως ως πρόβλεψη τήρησης ορισμένης συμπεριφοράς. Όπως διαφαίνεται, επομένως, η εμπιστοσύνη στο δημόσιο δίκαιο προστατεύεται χάριν της νομικής ασφάλειας. Μέσα από τον κανόνα της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η αρχή της ασφάλειας δικαίου παρέχει προστασία στους διοικουμένους με την έννοια ότι τα έννομα συμφέροντα και δικαιώματα που έχουν ήδη αποκτήσει θα διατηρηθούν και δεν θα μεταβληθούν δυσμενώς. Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης είναι προστατευτέα εξαιτίας της ανάγκης ύπαρξης ασφάλειας δικαίου αλλά όχι μόνον χάριν αυτής. Συνδέεται και με άλλες αρχές όπως αυτήν της επιείκειας ενώ εφαρμόζεται κατόπιν σταθμίσεως μεταξύ των συγκρουόμενων αρχών.

Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ταυτίζεται και με την αρχή της καλής πίστης στο δημόσιο δίκαιο, με την έννοια της επιβαλλόμενης ευθύτητας της δημόσιας εξουσίας στις σχέσεις της με τους πολίτες. Έτσι η αρχή εντασσόμενη στη «διοικητική ηθική» εμφανίζεται ως θεμελιώδης αρχή του διοικητικού δικαίου. Η έννοια της εμπιστοσύνης έχει συνδεθεί με την υποκειμενική καλή πίστη, ως ενδιάθετη δηλαδή ψυχική κατάσταση, στο ιδιωτικό δίκαιο επιβάλλοντας την προστασία της εμπιστοσύνης του καλόπιστου συμβαλλομένου στις συμβατικές σχέσεις. Έτσι, η καλή πίστη εμφανίζεται σαν προϋπόθεση προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Συγκεκριμένα, συνδέεται άμεσα με το ψυχολογικό στοιχείο που αφορά την πεποίθηση του πολίτη ότι η συμπεριφορά του έτερου μέρους είναι νόμιμη και ότι θα συνεχίσει να ισχύει για το μέλλον με τον ίδιο τρόπο.

Όσον αφορά στην αντικειμενική καλή πίστη, δηλαδή στην υποχρέωση για ευθύτητα και εντιμότητα στις συναλλαγές, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εμφανίζεται ως μια ειδικότερη μορφή της. Ειδικότερα, η νομική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί από τη συμπεριφορά της διοίκησης και που δικαιολογεί την πεποίθηση του διοικουμένου και γίνεται βάση ρύθμισης των νομικών και βιοτικών του σχέσεων, δεν μπορεί να ανατραπεί κατά βούληση από τη διοίκηση και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ανεπιεικείς για το διοικούμενο συνέπειες. Η επίκληση της αρχής καθίσταται αναγκαία προκειμένου να πληρωθούν τα υπάρχοντα κενά δικαίου αλλά δικαιολογείται και από λόγους επιείκειας προς άμβλυνση της αυστηρής λύσης που ο εφαρμοστέος κανόνας δικαίου επιβάλλει. Η εισαγωγή της καλής πίστης στο δημόσιο δίκαιο μπορεί να γίνει είτε ευθέως είτε με αναλογική εφαρμογή.

Το Συνταγματικό έρεισμα της αρχής.

Η αρχή μπορεί να βρει στο άρθρο 5 παρ. 1 Σ. που κατοχυρώνει το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας το συνταγματικό της θεμέλιο. Η ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στη ζωή της χώρας θα ήταν χωρίας νόημα, εάν η πολιτεία μπορούσε να ανατρέψει οποτεδήποτε τις δικαιολογημένες προσδοκίες, με βάση τις οποίες τα άτομα σχεδιάζουν και προγραμματίζουν την υλοποίηση του συνταγματικού τους δικαιώματος. **Θέμα προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ανακύπτει, επομένως, όταν με βάση συγκεκριμένο ισχύον νομοθετικό καθεστώς οι πολίτες ανέπτυξαν σημαντική δραστηριότητα και δημιουργήθηκαν πραγματικές καταστάσεις με ισχυρή επίδραση στη ζωή τους, έτσι ώστε η ανατροπή αυτών των καταστάσεων να συνεπάγεται υπέρμετρη αναστάτωση της. Αυτή η αναστάτωση ουσιαστικά σημαίνει ότι πλήττεται το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους.** Το ΣτΕ σε αρκετές περιπτώσεις έχει επικαλεστεί το άρθρο 5 παρ. 1 Σ ως το συνταγματικό έρεισμα της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης ή την συσχετίζει με αυτό (ΣτΕ Ολ. 2034/2011, ΣτΕ τμήμα Στ' 906/1995, 4429/1995, ΣτΕ 2522/2000 τμήμα Δ').

Στο άρθρο 5 παρ. 1 Σ. βρίσκει έρεισμά η οικονομική γενικά και η επαγγελματική ειδικότερα ελευθερία παράλληλα με διάφορες άλλες εκδηλώσεις της προσωπικότητας, οι οποίες δεν κατοχυρώνονται ρητά στα επιμέρους συνταγματικά δικαιώματα. Τουτέστιν, όταν ο πολίτης αιτείται την προστασία της δικαιολογημένης του εμπιστοσύνης ουσιαστικά αξιώνει από το κράτος την τήρηση των υποσχέσεων που έδωσε δια των πράξεων του και όχι των επιλογών που βάσει αυτών των πράξεων ο ίδιος διαμόρφωσε. Επιζητεί, χωρίς έτσι να ασκεί κάποιο ατομικό δικαίωμα, το σεβασμό στη δημιουργηθείσα από τη δημόσια εξουσία, και όχι από τον ίδιο, κατάσταση και τη μη βίαιη ανατροπή της. Επιπροσθέτως, επειδή τις περισσότερες φορές μαζί με την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη θίγεται και κάποιο ατομικό δικαίωμα, όπως της ιδιοκτησίας ή της επαγγελματικής ελευθερίας ή κάποιο κοινωνικό όπως της εργασίας ή της παιδείας, αυτή εμφανίζεται να σχετίζεται με τα εν λόγω δικαιώματα, όπως εν προκειμένω με το 5 παρ.1 Σ..

Αρχή δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και Κοινωνικό Κράτος

Η νομική θεμελίωση της αρχής της εμπιστοσύνης μπορεί να γίνει και επί του κοινωνικού κράτους. Η ως άνω νομική κατασκευή στηρίζεται στη σκέψη ότι αποτελεί απότοκο της κοινωνικής επιταγής σύμφωνα με την οποία εφόσον το κράτος εξασφαλίζει παροχές προς όφελος συγκεκριμένης

ομάδας πολιτών για να ανταποκριθεί σε υφιστάμενη ανάγκη, δεν επιτρέπεται να ανακαλεί αυτές κατά το δοκούν, μεταβάλλοντάς κατά τρόπον τινά τον πολίτη σε ένα απλό αντικείμενο εναλλασσόμενων βουλήσεων.

Αρχή δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και Κράτος Δικαίου

Βασικό στοιχείο μιας πολιτειακής οργάνωσης που διέπεται από την αρχή του κράτους δικαίου είναι η κατοχύρωση της ασφαλείας και της σταθερότητας των εννόμων σχέσεων. Με βάση αυτή την προσέγγιση είναι σαφές ότι η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που στοχεύει στην προστασία του πολίτη από την αντιφατική συμπεριφορά της δημόσιας εξουσίας, πηγάζει από την αρχή του κράτους δικαίου. Είναι άλλωστε εύλογο ότι οι πολίτες έχουν συμφέρον στην διατήρηση του υφισταμένου νομικού καθεστώτος και στη μη χειροτέρευση της νομικής τους θέσης. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι η αρχή του κράτους δικαίου συνεπάγεται το αμετάβλητο του νομικού πλαισίου που διέπει τις έννομες σχέσεις, αλλά ότι η τυχόν τροποποίηση των κανόνων δικαίου δεν πρέπει να οδηγεί σε υπέρμετρη επιβάρυνση των πολιτών οι οποίοι επέδειξαν δικαιολογημένα εμπιστοσύνη στη σταθερότητά του. Η δυναμική της εξέλιξης ενός νομικού συστήματος που διέπεται από την αρχή του κράτους δικαίου πρέπει συνεπώς να λαμβάνει υπόψη την εμπιστοσύνη των πολιτών στους κανόνες που θέτει το εν λόγω σύστημα. Πρόκειται για το συμβιβασμό δύο αντικρουόμενων φαινομενικά αναγκών, αφενός μεν, της ανάγκης προσαρμογής του νομικού συστήματος στις εξελίξεις, αφετέρου δε, της ανάγκης κατά το δυνατόν διαφύλαξης της σταθερότητας των υφισταμένων εννόμων σχέσεων.

Η αρχή του κράτους δικαίου ανταποκρίνεται στο αίτημα για βέβαιη, λογική, προβλέψιμη, σταθερή και δίκαιη ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων. Η τυπική συνιστώσα της αρχής του κράτους δικαίου που συμπυκνώνεται στην καθιέρωση της επιφύλαξης υπέρ του νόμου, την ανάγκη δηλαδή στήριξης των κρατικών παρεμβάσεων στο νόμο, δεν αρκεί για την προστασία του ιδιώτη. Η ουσιαστική συνιστώσα της αρχής επιβάλλει στο κράτος ουσιαστικές υποχρεώσεις, μια από τις οποίες είναι και η υποχρέωση έλλογης, συνεκτικής και προβλέψιμης συμπεριφοράς. Η συνέπεια της κρατικής δράσης εκφράζεται ακριβώς με την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Σε μια έννομη τάξη που διέπεται από την αρχή του κράτους δικαίου, ο νομοθέτης δεν δικαιούται να προσβάλλει αυθαίρετα και χωρίς σοβαρό λόγο «κεκτημένα δικαιώματα» ούτε να ανατρέπει αιφνιδιαστικά και απρόβλεπτα υφιστάμενες ενοχικές σχέσεις διαταράσσοντας τη βεβαιότητα δικαίου και κλονίζοντας τη δικαιολογημένη

εμπιστοσύνη που τρέφουν οι ιδιώτες στις συνέπειες των πράξεων τους και στο νομοθετικό καθεστώς που διέπει τις συναλλαγές τους . Ακόμα λιγότερο δικαιούται να ανατρέψει υφιστάμενες καταστάσεις η ίδια η διοίκηση, η οποία έχει πιο εξατομικευμένο πεδίο συναλλαγών. **Το πραγματικό νόημα και ο σκοπός της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης αναδεικνύονται όταν οράται υπό το πρίσμα της αρχής του κράτους δικαίου. Στις δικαιοκτικές σταθμίσεις μέσα από το αίτημα προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ενός πολίτη εκφράζεται η ανάγκη προστασίας της σχέσης εμπιστοσύνης κράτους και πολιτών σε μία δικαιοκρατούμενη πολιτεία. Εμφανίζεται η ανάγκη ύπαρξης εμπιστοσύνης σε ένα κράτος που όχι μόνο υλοποιεί τα συνταγματικά δικαιώματα διαμορφώνοντας νομικές καταστάσεις, όπως επιτάσσει το κοινωνικό κράτος, αλλά επιπλέον τα σέβεται και εγγυάται την ανάπτυξη τους.**

Βάση εμπιστοσύνης οι πράξεις δημόσιας εξουσίας

Προκειμένου να εφαρμοστεί η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης απαιτείται η ύπαρξη μιας συγκεκριμένης «συμπεριφοράς» από την πλευρά της δημόσιας εξουσίας, η οποία θα αποτελέσει και τη βάση της δημιουργηθείσας στον πολίτη εμπιστοσύνης. Ειδικότερα, η εν λόγω συμπεριφορά εκδηλώνεται συνήθως με πράξεις της εκτελεστικής ή της νομοθετικής εξουσίας ενώ η δημιουργία βάσης εμπιστοσύνης οφείλεται καταρχήν στο δημόσιο χαρακτήρα τους. Η επίκληση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, με άλλα λόγια, προϋποθέτει η δραστηριότητα της δημόσιας εξουσίας να μπορεί να δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες στον πολίτη ότι το ισχύον νομοθετικό καθεστώς θα συνεχίσει να ισχύει.

Επενέργεια νέου νόμου σε κερτημένα δικαιώματα. Η έννοια του κοινωνικού κερτημένου.

Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκδηλώνεται και μέσα από τη θεωρία του κοινωνικού κερτημένου θέτοντας όρια στην επιδείνωση της νομικής θέσης των πολιτών από τη νομοθετική άρση παροχών οι οποίες υλοποιούν συνταγματικά δικαιώματα. Συγκεκριμένα, επιτάσσει τη διατήρηση του προστατευτικού πυρήνα του δικαιώματος απέναντι στις επικείμενες αλλαγές που ενδέχεται να τον θίγουν. Ακόμη κι αν η αρχή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανακόψει το

νομοθετικό έργο, συνεκτιμάται όμως και όταν θεσπίζονται μεταβατικές διατάξεις προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στον διοικούμενο να προσαρμοστεί στο νέο νομικό καθεστώς.

Ειδικότερα, η θεωρία του κοινωνικού κεκτημένου, η οποία συμπλέκεται με το δικαιοκρατικό αίτημα κάθε ατόμου για προβλεψιμότητα, ασφάλεια δικαίου και εμπιστοσύνη στη σταθερότητα των δικαιοκρινών ρυθμίσεων, δεν επιτρέπει τη νομοθετική ή διοικητική επιδείνωση της κεκτημένης νομοθετικά κοινωνικής κατάστασης του πολίτη. Θεωρεί, δηλαδή, τη νομοθετική κατοχύρωση ενός επιπέδου κοινωνικών παροχών ή υπηρεσιών και (απόλαυσης) κοινωνικών δικαιωμάτων ως συνταγματικά εγγυημένη και, άρα, ως ανεπίδεκτη νομοθετικής ανατροπής ή ακόμη και δυσμενέστερης ρύθμισης. Η νομοθετική συγκεκριμενοποίηση, άρα, ή η υλοποίηση ενός κοινωνικού δικαιώματος αποτελεί για τον ωφελούμενο ένα κεκτημένο δικαίωμα, εγγυημένο συνταγματικά, που δεν είναι επιτρεπτό να ανατραπεί. Με άλλα λόγια ο νομοθέτης που υλοποίησε το περιεχόμενο ενός κοινωνικού δικαιώματος δεν μπορεί πια να το καταργήσει ολοκληρωτικά και, πάντως, σε καμιά περίπτωση αυθαίρετα. Μπορεί ανάλογα με τη διακύμανση των οικονομικών δυνατοτήτων του κράτους να περιορίζει την παρεχόμενη κοινωνική προσφορά, όχι όμως και να την καταργεί. Η αιφνίδια, ωστόσο, μεταβολή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει μια σχέση κλονίζει την απορρέουσα από τη δημοκρατική αρχή αξιοπιστία του κράτους. Εφόσον ο νομοθέτης ανταποκρίθηκε στη συνταγματική του υποχρέωση και εξειδίκευσε ένα συνταγματικό δικαίωμα μπορεί στη συνέχεια με άλλο νεότερο νόμο να ρυθμίσει διαφορετικά και να περιορίσει επιμέρους στοιχεία της κοινωνικής παροχής, διατηρώντας όμως το συνολικό προστατευτικό αποτέλεσμα. Δεν έχει δηλαδή την ευχέρεια ούτε να καταργήσει πλήρως ούτε να περιορίσει αυθαίρετα την κοινωνική παροχή. Η θεσπισμένη παροχή όσο και αν διαφοροποιείται ανάλογα με τις κρατικές δυνατότητες και τις μεταβαλλόμενες κοινωνικές ανάγκες δεν επιδεκτική ολικής ανάκλησης. Το σχετικό αυτό κεκτημένο αποτελεί εκδήλωση της κανονιστικότητας των κοινωνικών δικαιωμάτων αλλά και της εμπιστοσύνης των πολιτών απέναντι στο κράτος.

Επομένως, σε ένα κοινωνικό κράτος δικαίου, το αίτημα για μη αυθαίρετη κατάργηση μιας «θεσπισμένης» κοινωνικής προστασίας συνδυάζεται με τη δικαιοκρατική απαίτηση για σεβασμό της εμπιστοσύνης, που δικαιολογημένα έχουν δείξει τα μέλη του κοινωνικού συνόλου, στη σταθερότητα του ευνοϊκού καθεστώτος που έχει

δημιουργηθεί από την υφισταμένη κοινωνική νομοθεσία. Κάθε αιφνίδια ή απρόβλεπτη και αδικαιολόγητη ανατροπή «κεκτημένων κοινωνικών δικαιωμάτων» θα μπορούσε να ελεγχθεί με βάση την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία αποκλείει, χωρίς να αναγνωρίζει στον πολίτη δικαίωμα στο αμετάβλητο της νομοθεσίας, τις απρόβλεπτες και αδικαιολόγητες νομοθετικές μεταβολές, τις οποίες ο πολίτης δεν μπορούσε να υπολογίσει ούτε να προβλέψει και οι οποίες δεν εξυπηρετούν αποχρώνα λόγο δημοσίου συμφέροντος. Το κράτος πρόνοιας είναι, πριν από όλα, κράτος της προνοητικότητας ή προβλεψιμότητας αλλά και της εμπιστοσύνης. Γι αυτό και οφείλει, σεβόμενο τη δικαιοκρατική αρχή της ασφάλειας του δικαίου, να προστατεύσει την εμπιστοσύνη που δικαιολογημένα δείχνουν τα μέλη του κοινωνικού συνόλου στη συνεχή λειτουργία των υπαρχόντων κοινωνικών θεσμών και στις καθιερωμένες νομοθετικές και διοικητικές ρυθμίσεις, που προβλέπουν παροχές και οργανώνουν υπηρεσίες, εξειδικεύοντας στόχους και κανόνες συνταγματικούς. Η αυθαίρετη, άρα, και αδικαιολόγητη ανατροπή ενός καθιερωμένου ευνοϊκού συστήματος κοινωνικής πρόνοιας και η αδικαιολόγητη επιδείνωση ενός υφισταμένου καθεστώτος κοινωνικής προστασίας, θα μπορούσαν να ελεγχθούν, ειδικά και συγκεκριμένα, με βάση την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης συναντώνται και θεμελιώνονται, τελικά, το δικαιοκρατικό αίτημα για προβλεψιμότητα και σταθερότητα των εννόμων ρυθμίσεων και το κρατικοπρονοιακό αίτημα για κοινωνική πρόνοια και ασφάλεια.

Συνδυασμός άρθρων 4Σ-25Σ

Στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους», στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από τον νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού

και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας» και στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης». Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων συνάγεται ότι ο νομοθέτης δύναται καταρχήν να επιβάλει στους πολίτες, προς εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, επιβαρύνσεις για την αντιμετώπιση ορισμένης επείγουσας ανάγκης ή κατάστασης κρίσης, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι έχουν περιορισμένη διάρκεια, ότι είναι πρόσφορες και αναγκαίες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού δημοσίου συμφέροντος και όχι δυσανάλογες σε σχέση προς αυτόν, ότι είναι επαρκώς αιτιολογημένες και ότι κατανέμονται ισότιμα μεταξύ όλων των πολιτών, των απασχολουμένων τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και των ασκούντων ελεύθερο επάγγελμα, ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός. Επομένως, δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση, από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, οι οποίοι, κατά κανόνα, είναι συνεπείς προς τις υποχρεώσεις τους και να ευνοούνται άλλες κατηγορίες από την ασυνέπεια των οποίων - κυρίως στο πεδίο της εκπλήρωσης των φορολογικών τους υποχρεώσεων - προκαλείται σε μεγάλο ποσοστό η δυσμενής αυτή συγκυρία (βλ. ΟλΣτΕ 1286/2012, ΤρΝομΠλ ΔΣΑ), ούτε, κατά μείζονα λόγο, η επισώρευση νέων επιβαρύνσεων σε βάρος των ίδιων κατηγοριών πολιτών (λ.χ. διαδοχικές μειώσεις αποδοχών ή συντάξεων), εάν τα προηγούμενα αποδείχθηκαν απρόσφορα και εφόσον με τα νέα μέτρα οι ίδιες κατηγορίες πολιτών υφίστανται υπέρμετρη απώλεια του προηγουμένως διαθέσιμου εισοδήματός τους. Τούτο μάλιστα, ιδίως, όταν οι εν λόγω μειώσεις επέρχονται αιφνιδιαστικά και κλονίζουν ριζικά την οικονομική κατάσταση των ατόμων ή ανατρέπουν καταστάσεις, στις οποίες αυτά είχαν καλόπιστα αποβλέψει (βλ. γνωμοδότηση Κ. Χρυσόγονου και Α. Καΐδατζή για τη συνταγματικότητα του σχεδίου νόμου «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016»).

106 παρ 1 εδ. Α' Σ: συνταγματική επιταγή για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη.

Στο άρθρο 106 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος ορίζεται ότι «Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας». Από τη διάταξη αυτή απορρέει η συνταγματική επιταγή για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση των συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, η οποία δεσμεύει όλα τα κρατικά όργανα και πρωτίστως τον νομοθέτη, περιορίζοντας το εύρος των επιτρεπτών επιλογών του. Η παραπάνω συνταγματική επιταγή θέτει ιδίως δύο όρια στον νομοθέτη. Πρώτον, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων, τα οποία, ανεξαρτήτως του επιδιωκόμενου με αυτά σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνεπάγονται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης, δηλαδή καταλήγουν σε αποτέλεσμα ευθέως αντίθετο προς τον σκοπό της συνταγματικής διάταξης. Ως σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης πρέπει να νοηθεί εξίσου η δραματική επιδείνωση των συνθηκών κοινοτικής διαβίωσης (όπως αύξηση του αριθμού των ανέργων, αστέγων, όσων διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας κλπ.), όσο και η διατάραξη της δημόσιας τάξης και ασφάλειας (π.χ. βίαιες ενέργειες διαμαρτυρίας, αύξηση της εγκληματικότητας κλπ.), που απορρέει από την επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών. Δεύτερον, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων, τα οποία συνεπάγονται δραματική συρρίκνωση του διαθέσιμου εισοδήματος επιχειρήσεων των νοικοκυριών, προκειμένου να εξυπηρετηθεί μονομερώς ορισμένος, έστω και δημοσίου συμφέροντος, οικονομικός σκοπός. Αντιθέτως, όπως συνάγεται από την συνταγματική διάταξη, το γενικό συμφέρον δεν ταυτίζεται με το αμιγώς δημοσιονομικό.

Ο σεβασμός της ατομικής περιουσίας κατά την Ε.Σ.Δ.Α. και το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), το οποίο κυρώθηκε, μαζί με τη Σύμβαση, με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256) και έχει ως εκ τούτου υπερνομοθετική ισχύ, κατ' άρθρο 28 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος, ορίζεται ότι: «Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της

περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους..». Στην έννοια της περιουσίας, που εγγυάται το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα μισθών, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων, εφόσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιορίσιμα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον μέχρι την προσβολή δίκαιο. Επομένως περιουσία αποτελεί και η αξίωση για καταβολή προβλεπόμενων από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους αποδοχών, εφ' όσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες για την καταβολή τους προϋποθέσεις (βλ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α Kechko κατά Ουκρανίας, της 8.2.2006, σκέψεις 23 και 26, Vilho Esken και λοιποί κατά Φινλανδίας, της 19.04.2007, σκέψη 94). Τα περιουσιακά αυτά δικαιώματα ως κατεξοχήν μέσα βιοπορισμού προσλαμβάνουν και έντονο κοινωνικό περιεχόμενο. Αποτελούν δε αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, για τον λόγο αυτό η εν όλω ή εν μέρει κατάργησή τους αποτελεί εν όλω ή εν μέρει στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων. Για τη στέρηση αυτή το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους από τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως για την απώλειά της». Επιπλέον, για να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου επέμβαση σε περιουσιακής φύσεως αγαθό, υπό την ανωτέρω έννοια, πρέπει αφενός να δικαιολογείται από λόγους γενικού συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνονται, καταρχήν και λόγοι συναπτόμενοι προς την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερος σοβαρού, κατά την εκτίμηση του εθνικού νομοθέτη, δημοσιονομικού προβλήματος ή προς την εξασφάλιση της βιωσιμότητας κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών (πρβλ. ΕΔΔΑ, αποφάσεις James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, της 21.2.1986, No 8793/79, σκέψη 46, Pressos Compania Naviera S.A. και λοιποί κατά Βελγίου, της 20.11.1995, σκέψη 37, Saarinen κατά Φινλανδίας, της 28.1.2003, Κλιάφας και λοιποί κατά Ελλάδος, της 8.7.2004, σκέψη 25, Adrejeva κατά Λετονίας, της 18.2.2009, σκέψη 83), αφετέρου να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην

είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν (βλ. ΕΔΔΑ James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 50). Την προστασία του δικαιώματος στην περιουσία, όπως αυτό έχει διαπλαστεί από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, παγίως αναγνωρίζουν τα ελληνικά δικαστήρια, ενώ κατά την πρόσφατη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας «...η επέμβαση στην περιουσία πρέπει να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν...» (βλ. ΟλΣτΕ 668/2012, σκέψη 34, ΟλΣτΕ 1285 - 1286/2012, σκέψη 15, ΤρΝομΠλ ΔΣΑ). Στο δε άρθρο 2 παρ. 1 Συντ. ορίζεται ότι «ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας». Από τη διάταξη αυτή, με την οποία καθιερώνεται η αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, απορρέει το **δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, το οποίο έχει ως φορέα τον «καθένα», ενεργοποιείται ως κανόνας προστασίας για κάθε άτομο που πλησιάζει τα όρια της εξαθλίωσης και αποτελεί το ακραίο όριο των νομοθετικών επιλογών.** Το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, ως ειδική έκφανση της υποχρέωσης του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου, αναγνωρίζεται πρόσφατα και από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (βλ. ΟλΣτΕ 668/2012, σκέψη 35). αλλά και του Ε.Δ.Δ.Α. σε σχέση με τα περιουσιακά δικαιώματα, που προστατεύει κατά το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Συγκεκριμένα στη με αρ. 7-5/2013 απόφαση, αν και το δικαστήριο τόνισε πολλές φορές ότι η κοινωνική πολιτική είναι υπόθεση των κυβερνώντων, φρόντισε να θέσει ουκ ολίγες φορές την επιταγή της μη εξαθλίωσης, θέτοντας το συγκεκριμένο ζήτημα ως απώτατο όριο της διακριτικής ευχέρειας των Κρατών Μελών. Πιο συγκεκριμένα, στη σκέψη 32 αναφέρεται σε υπερβολική επιβάρυνση, στη σκέψη 44 υιοθετεί τη θέση του ΣτΕ ότι η ύπαρξη των ατόμων δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο και τέλος, στη σκέψη 46 κάνει λόγο για «κακουχίες ασυμβίβαστες με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου». Παρά το ότι το Δικαστήριο δεν αναγνωρίζει, όπως έχει επανειλημμένα τονίσει, δικαίωμα σε ένα συγκεκριμένο ποσό αποδοχών, από τα . ως άνω, εμμέσως υπονοεί ότι ένα ελάχιστο ποσό ικανό να εξασφαλίσει στο άτομο το δικαίωμα της

αξιοπρεπούς διαβίωσης αποτελεί το έσχατο απαραβίαστο όριο των μειώσεων.

22 παρ. 1 Σ: το προστατευόμενο δικαίωμα της εργασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 Συντ., όπως αναφέραμε και εισαγωγικά της παρούσας, «η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος». Εξάλλου, με το άρθρο 4 παρ. 1 του Μέρους **II** του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, που κυρώθηκε με το Ν. 1426/1984 και σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 Συντ. υπερισχύει κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, αναγνωρίζεται «το δικαίωμα των εργαζομένων για αμοιβή αρκετή να εξασφαλίζει σ' αυτούς και τις οικογένειές τους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης». Με το εν λόγω νομοθέτημα συντρέχει ταυτόχρονα προσβολή του δικαιώματος εργασίας κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος και του άρθρου 4 παρ. 1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Η προσβολή του δικαιώματος επέρχεται ήδη σε αφηρημένο επίπεδο, καθότι στις επίμαχες ρυθμίσεις για περικοπές αποδοχών δεν προσδιορίζεται ένα ελάχιστο ποσό αποδοχών, που να εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, το οποίο να εξαιρείται των περικοπών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Λαμβανομένων υπόψη των όλων ανωτέρω, σε αντιπαραβολή με τα πεπραγμένα του εναγομένου, παρατηρούμε και συμπεραίνουμε: Σε ένα κοινωνικό κράτος δικαίου που λειτουργεί εύρυθμα ο νομοθέτης δύναται καταρχήν να επιβάλει στους πολίτες, προς εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, επιβαρύνσεις για την αντιμετώπιση ορισμένης επείγουσας ανάγκης ή κατάστασης κρίσης. Ωστόσο, η επιβολή μέτρων προς εξυπηρέτηση δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας δεν δικαιολογεί εν λευκώ και εκ προοιμίου οποιοδήποτε μέτρο με οποιοδήποτε κόστος. Η επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων δεν ανήκει στην ανέλεγκτη διαπλαστική εξουσία του νομοθέτη, ο οποίος ελέγχεται ως προς την τήρηση της συνταγματικής επιταγής για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης και δεσμεύεται από τα όρια, που θέτουν οι ως άνω απορρέουσες από τις συνταγματικές και τις υπερκείμενες νομοθετικά διεθνείς συμβάσεις διατάξεις αρχές, την υπέρβαση των οποίων με κριτήρια την ένταση, τη διάρκεια και τη σώρευση των μέτρων, τη δίκαιη κατανομή τους μεταξύ των πολιτών, καθώς και την

αιτιολόγηση και τεκμηρίωση της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητάς τους, ελέγχουν τα δικαστήρια κατ' άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος. Εφόσον διαπιστωθεί από τα δικαστήρια ότι οι εισαγόμενες ρυθμίσεις παραβιάζουν τις ως άνω συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές καλούνται να τις αποκαταστήσουν, επιδικάζοντας στους φορείς του σχετικού δικαιώματος, που απορρέει από αυτές, εις βάρος των οποίων εφαρμόστηκαν οι αντισυνταγματικές διατάξεις, τις διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή προς αυτούς των εν λόγω διατάξεων (βλ. Ειρ. Αλεξανδρούπολης 118/2016, Ειρ. Ιλίου 112/2016, Ειρ. Καλαμάτας 07/2016, Ειρ. Καλλιθέας 226/2014, Ειρ. Θεσ. 7779/2014, αδημ.).

Στην εισηγητική έκθεση του παραπάνω νόμου ουδεμία αιτιολογία αναφέρεται στην αναγκαιότητα λήψης των εν λόγω μέτρων, ενώ ουδόλως προκύπτει ότι τα λαμβανόμενα μέτρα ήταν αναγκαία, αλλά και τα μόνα ικανά και πρόσφορα για τον επιδιωκόμενο σκοπό, τηρουμένων και των αρχών της ισότητας και αναλογικότητας, δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και κράτους δικαίου. Εντούτοις νομοθετήθηκε η εξ ολοκλήρου κατάργηση των ανωτέρω επιδομάτων, μολονότι είχαν ήδη περιοριστεί από τους προηγούμενους ανωτέρω αναφερόμενους νόμους και επομένως ο νομοθέτης δεν δικαιολογείτο πλέον να προχωρήσει στις σχετικές ρυθμίσεις, οι οποίες αναφέρονται στην σχετική ομάδα θιγόμενων πολιτών, χωρίς ειδική έρευνα του αντικειμένου αυτών. Αντιθέτως όφειλε να προβεί σε εμπειριστατωμένη μελέτη, προκειμένου να αναδείξει τεκμηριωμένα ότι η λήψη των συγκεκριμένων μέτρων ήταν συμβατή με τις σχετικές συνταγματικές δεσμεύσεις, τις απορρέουσες, μεταξύ άλλων, από τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας και της προστασίας της αξίας του ανθρώπου. Επίσης, ακόμη και αν ήθελε κριθεί, πως τα επίδικα μέτρα ήταν πρόσφορα, ο νομοθέτης όφειλε περαιτέρω να μελετήσει και να αποφανθεί αιτιολογημένα για την αναγκαιότητα τους, εξετάζοντας την ύπαρξη εναλλακτικών επιλογών και συγκρίνοντας τα οφέλη και τα μειονεκτήματα της καθεμίας για την επίτευξη των επιδιωκόμενων δημοσίων σκοπών. Επομένως πριν από τη κατάργηση των δώρων και του επιδόματος αδείας, όφειλε προηγουμένως να εξετάσει με τρόπο επιστημονικό και δικαστικά ελέγξιμο, αν οι επιπτώσεις από τα ήδη ληφθέντα μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης και συνδυαζόμενες με τις ευρύτερες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της διανυόμενης έκτακτης περιόδου, οδηγούν σε επιτρεπτή μείωση του επιπέδου ζωής των μισθωτών (Ολ. ΣτΕ 2287/2015, σκέψη 24). **Ως εκ τούτου για τη θέσπιση των ανωτέρω περικοπών δεν αρκεί η επίκληση, αορίστως του σπουδαίου**

δημοσίου συμφέροντος, αλλά η τεκμηρίωση με τη δέουσα σαφήνεια και παράθεση αναλυτικών στοιχείων του λόγου για τον οποίο η συγκεκριμένη δέσμη μέτρων είναι η μόνη πρόσφορη και αναγκαία λύση για την αποφυγή του κινδύνου χρεωκοπίας της χώρας, τηρουμένων των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

(βλ. σχετ. μελέτη Κ. Χρυσόγονου - Α. Καιδατζή, ΝοΒ 2012 τ. 60 σελ. 1682 επ.). Άλλωστε σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίζει μέτρα περιστολής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού, πλην όμως η δυνατότητα αυτή έχει ως όριο την καθιερούμενη από το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος αρχή της ισότητας στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων εκάστου, καθώς και την αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας κατ' άρθρο 2 παρ. 1 Σ. Όμως η περικοπή των δώρων και του επιδόματος αδείας, οι οποίες έχουν νομοθετηθεί σε συνέχεια των ανωτέρω αναφερόμενων νόμων με τους οποίους περικόπηκαν οι αποδοχές των μισθωτών, επιβαρύνουν σωρευτικά την ίδια ομάδα πολιτών (μισθωτών) και ως εκ τούτου η επιβάρυνση αυτή είναι εξόφθαλμα δυσανάλογη ιδίως για όσους υπηρετούν στο δημόσιο, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να έχουν υποστεί σοβαρές οικονομικές απώλειες (βλ. Ολ ΣτΕ 1972/2012 σκέψη 17 γνώμη μειοψηφίας). Επιπλέον, οι εν λόγω ρυθμίσεις, αντίκεινται στο άρθρο 4 παρ. 5 Σ., καθόσον δεν πλήττουν, κατ' αποτέλεσμα, στον ίδιο βαθμό τους υψηλόμισθους υπαλλήλους αφενός και τους χαμηλόμισθους υπαλλήλους αφετέρου, με αποτέλεσμα οι μεν υψηλόμισθοι να εξακολουθούν να διατηρούν ένα ικανοποιητικό και αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, οι χαμηλόμισθοι, όμως, οι οποίοι αποτελούν ένα ιδιαίτερα μεγάλο μέρος του ελληνικού πληθυσμού, οδηγούνται στην κοινωνική και οικονομική εξαθλίωση καλούμενοι να συνεισφέρουν στα δημόσια βάρη κατά προφανή αναντιστοιχία με τις δυνάμεις τους.

Επίσης, συντρέχει προσβολή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., καθόσον με τις επίμαχες ρυθμίσεις του Ν. 4093/2012 πλήττονται γεγενημένα δικαιώματα, που αποτελούν περιουσιακά δικαιώματα εντασσόμενα στην προστασία του εδ. 1 του άρθρου 1 αυτού, δεδομένου ότι η χορήγηση και ο τρόπος υπολογισμού των περικοπόμενων — καταργούμενων επιδομάτων (εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας), προβλέπονταν από τους νόμους 3205/2003 και 287/1976. Για τον λόγο αυτό η εν όλω αφαίρεσή τους, συνιστά την κατά το εδάφιο 2 του άρθρου 1 του εν λόγω Πρωτοκόλλου στέρηση της ιδιοκτησίας, η οποία

δύναται μεν να χωρήσει για δημόσια ωφέλεια, αλλά πάντοτε «υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης για την απώλειά της». Ενόψει αυτού η εν όλω περικοπή αποδοχών δεν συνιστά απλό περιορισμό ιδιοκτησιακού δικαιώματος, ο οποίος δύναται να χωρήσει προς εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να δικαιολογηθεί, εφόσον δεν θίγει τον πυρήνα του ιδιοκτησιακού δικαιώματος, καθόσον, εν προκειμένω, σύμφωνα με όσα ανωτέρω εκτίθενται, ελλείπει η συνδρομή των προϋποθέσεων νομίμου περιορισμού των επίμαχων ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων στα οποία είχαν καλόπιστα προβλέψει οι θιγόμενοι, ως προς το είδος, το ύψος και τη διάρκεια των επιβαλλόμενων περικοπών, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και ως εκ τούτου αντίκειται στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου, αλλά και στη κατοχυρωμένη από το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος αρχή. Με το εν λόγω νομοθέτημα παραβιάζεται επιπλέον και το από 2 παρ. 1 του Συντάγματος και ως ειδική έκφανση της υποχρέωσης του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου, απορρέον δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελαχίστου εισοδήματος, που σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη αναγνωρίζεται από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων και του Ε.Δ.Δ.Α., στον βαθμό που οι ρυθμίσεις του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 δεν συναρτούν την κατάργηση των επίμαχων επιδομάτων (Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, με τον προσδιορισμό ενός ελαχίστου ποσού αποδοχών, διασφαλίζοντας το ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης. Για τον ίδιο λόγο πρέπει να θεωρηθεί ότι συντρέχει ταυτόχρονα και προσβολή του δικαιώματος εργασίας κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος προσβολή και του άρθρου 4 παρ. 1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Η προσβολή του δικαιώματος επέρχεται ήδη σε αφηρημένο επίπεδο, καθότι στις επίμαχες ρυθμίσεις για περικοπές αποδοχών δεν προσδιορίζεται ένα ελάχιστο ποσό αποδοχών, που να εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, το οποίο να εξαιρείται των περικοπών.

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΜΑΣ

Με βάση το παρόν ιστορικό ζητούμε να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει σε έκαστο εξ ημών για τα έτη 2015 και 2016 ποσό που ισοδυναμεί σε 4 συνολικά μισθούς καθενός από εμάς (υπολογιζόμενα ξεχωριστά για τον καθ' ένα μας καθ' ότι οι αποδοχές μας διαφέρουν), ήτοι

½ μισθού για επίδομα εορτών Πάσχα για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα, από 1 ολόκληρο μισθό ευρώ για επίδομα εορτών Χριστουγέννων για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα και ½ μισθού για επίδομα αδείας για τα έτη 2015 και 2016 αντίστοιχα, νομιμοτόκως από τη δήλη ημέρα που εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική μας δαπάνη.

Τα ποσά που αιτούμεθα να καταβάλει το εναγόμενο σε καθέναν από εμάς αναλύονται ακολούθως. Διευκρινίζουμε ότι τα αναφερόμενα ποσά των μηνιαίων αποδοχών μας είναι όλα στρογγυλοποιημένα προς τα κάτω.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.650 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.650 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1650 \times 2 = 3.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1650 \div 2) \times 2 = 1650 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1650 \div 2) \times 2 = 1650 \text{ €}$

Σύνολο 6.600 €

2. ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.250 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.250 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1250 \times 2 = 2.500 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Σύνολο 5.000 €

**3. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ του Κων/νου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 2.000 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 2.000 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $2000 \times 2 = 4.000 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(2000 \div 2) \times 2 = 2000 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(2000 \div 2) \times 2 = 2000 \text{ €}$

Σύνολο 8.000 €

**4. ΜΑΡΚΟΣ ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ του Τζώρτζη, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

**5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του Ελευθερίου, που υπηρετεί
ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.000 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.000 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1000 \times 2 = 2.000 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1000 \div 2) \times 2 = 1000 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1000 \div 2) \times 2 = 1000 \text{ €}$

Σύνολο 4.000 €

**6. ΕΛΕΝΗ ΦΡΑΓΚΙΔΟΥ του Σωτηρίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.100 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.100 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1100 \times 2 = 2.200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Σύνολο 4.400 €

**7. ΑΓΑΠΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ του Σπύρου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.350 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.350 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1350 \times 2 = 2.700 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1350 \div 2) \times 2 = 1350 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1350 \div 2) \times 2 = 1350 \text{ €}$

Σύνολο 5.400 €

**8. ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΜΟΥΛΑ του Κωνσταντίνου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.600 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.600 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1600 \times 2 = 3200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Σύνολο 6.400 €

**9. ΑΝΤΩΝΙΑ ΔΑΚΡΟΤΣΗ του Ιγνατίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

**10. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΘΑΛΙΤΗΣ του Δημητρίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**11. ΑΝΤΩΝΙΑ ΡΟΥΣΣΟΥ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.450 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.450 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1450 \times 2 = 2.900 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450 \text{ €}$

Σύνολο 5.800 €

**12.ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΟΝΤΟΣ του Κων/νου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Σύνολο 5.200 €

**13.ΑΛΕΝΑΝΔΡΑ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ του Γεωργίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 2.350 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 2.350 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $2350 \times 2 = 4.700 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(2350 \div 2) \times 2 = 2350 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(2350 \div 2) \times 2 = 2350 \text{ €}$

Σύνολο 9.400 €

**14.ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΤΣΙΟΥΡΗ του Νικολάου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.600 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.600 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1600 \times 2 = 3200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Σύνολο 6.400 €

15.ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΝΔΡΟΧΑΛΟΥ του Αντωνίου/Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Σύρου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.500 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.500 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1500 \times 2 = 3000 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1500 \div 2) \times 2 = 1500 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1500 \div 2) \times 2 = 1500 \text{ €}$

Σύνολο 6.000 €

16.ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΚΟΝΔΙΟΣ του Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.700 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.700 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1700 \times 2 = 3400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1700 \div 2) \times 2 = 1700 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1700 \div 2) \times 2 = 1700 \text{ €}$

Σύνολο 6.800 €

17.ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΩΤΕΙΝΙΑΣ του Βασιλείου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.450 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.450 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1450 \times 2 = 2.900 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450 \text{ €}$

Σύνολο 5.800 €

**18.ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΙΝΑ του Δημητρίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.600 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.600 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1600 \times 2 = 3200$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600$ €

Σύνολο 6.400 €

**19.ΜΑΡΙΝΑ ΔΕΝΑΞΑ του Νικολάου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Σύνολο 5.200 €

**20.ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΑΚΡΟΤΣΗ του Ιγνατίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Σύνολο 5.200 €

**21.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ του Παντελή, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.750 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.750 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1750 \times 2 = 3500$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1750 \div 2) \times 2 = 1750$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1750 \div 2) \times 2 = 1750$ €

Σύνολο 7.000 €

**22.ΤΖΟΥΑΝΕΣ ΞΑΝΘΑΚΗΣ του Ιωάννη, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300$ €

Σύνολο 5.200 €

**23.ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΓΟΥΤΗ του Νικολάου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Εφετείο Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.450 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.450 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1450 \times 2 = 2.900$ €

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450$ €

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1450 \div 2) \times 2 = 1450$ €

Σύνολο 5.800 €

**24.ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΜΠΙΑΝΗΣ του Μανούσου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Εφετών Αιγαίου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

**25.ΜΑΡΙΑ ΠΟΝΗΡΟΥ του Ιωσήφ, που υπηρετεί ως δικαστικός
υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Ερμούπολης.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.400 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.400 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1400 \times 2 = 2.800 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1400 \div 2) \times 2 = 1400 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1400 \div 2) \times 2 = 1400 \text{ €}$

Σύνολο 5.600 €

**26.ΜΑΡΙΑ ΚΑΚΑΒΗ του Ευστρατίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Ερμούπολης.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**27.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΙΑΣΚΟΥΦΗ του Πέτρου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Τήνου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.400 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.400 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1400 \times 2 = 2.800 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1400 \div 2) \times 2 = 1400 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1400 \div 2) \times 2 = 1400 \text{ €}$

Σύνολο 5.600 €

**28.ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑΝΝΙΣΗ του Αλκιβιάδη, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Άνδρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**29.ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ του Λουκά, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Μήλου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

30.ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ του Δημητρίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Θήρας.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Επίδομα αδειας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Σύνολο 5.200 €

31.ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΛΑΞΙΝΟΥ του Ζαννή, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Μυκόνου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδειας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

32.ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΕΡΗΣ του Ματθαίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.600 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.600 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1600 \times 2 = 3200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1600 \div 2) \times 2 = 1600 \text{ €}$

Σύνολο 6.400 €

33.ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΑΚΗ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.100 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.100 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1100 \times 2 = 2.200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Σύνολο 4.400 €

34.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΣΩΝΗ/ΛΑΣΚΑΡΗ του Αλεξάνδρου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

35.ΜΑΡΙΑ ΛΕΓΑΚΗ του Αντωνίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.100 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.100 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1100 \times 2 = 2.200 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1100 \div 2) \times 2 = 1100 \text{ €}$

Σύνολο 4.400 €

**36.ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΝΩΛΑ του Μαθαίου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.550 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.450 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1550 \times 2 = 3100 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1550 \div 2) \times 2 = 1550 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1550 \div 2) \times 2 = 1550 \text{ €}$

Σύνολο 6.200 €

**37.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΑΡΔΑΝΗ του Ιωάννη, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**38.ΑΓΛΑΙΑ ΚΟΥΡΤΗ του Νικολάου, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

39.ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΕΡΕΛΕΜΟΓΛΟΥ του Γεωργίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.750 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.750 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1750 \times 2 = 3500 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1750 \div 2) \times 2 = 1750 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1750 \div 2) \times 2 = 1750 \text{ €}$

Σύνολο 7.000 €

40.ΕΙΡΗΝΗ ΒΟΥΛΓΑΡΗ του Σταματίου, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.250 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.250 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1250 \times 2 = 2.500 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Σύνολο 5.000 €

41.ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΚΑΝΑΡΗ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.300 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.300 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1300 \times 2 = 2.600 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1300 \div 2) \times 2 = 1300 \text{ €}$

Σύνολο 5.200 €

**42.ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΟΛΙΟΣ του Μιχαήλ, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.250 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.250 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1250 \times 2 = 2.500 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1250 \div 2) \times 2 = 1250 \text{ €}$

Σύνολο 5.000 €

**43.ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΑΚΗΣ του Παναγιώτη, που υπηρετεί ως
δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.650 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.650 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1650 \times 2 = 3300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1650 \div 2) \times 2 = 1650 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1650 \div 2) \times 2 = 1650 \text{ €}$

Σύνολο 6.600 €

**44.ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΦΥΡΟΕΡΑ του Εμμανουήλ, Μιχαήλ, που
υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.900 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.900 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1900 \times 2 = 3800 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1900 \div 2) \times 2 = 1900 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1900 \div 2) \times 2 = 1900 \text{ €}$

Σύνολο 7.600 €

45.ΜΑΡΙΑ ΓΡΑΤΣΙΑ του Στυλιανού, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Πρωτοδικείο Νάξου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

46.ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΑΡΓΥΡΟΥ του Παναγιώτη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Πάρου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.350 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.350 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1350 \times 2 = 2.700 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1350 \div 2) \times 2 = 1350 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1350 \div 2) \times 2 = 1350 \text{ €}$

Σύνολο 5.400 €

47.ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ του Σταμάτη, που υπηρετεί ως δικαστικός υπάλληλος στο Ειρηνοδικείο Πάρου.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**48.ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΑΓΚΛΗ του Στεφάνου, που υπηρετεί στις
Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

**49.ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΙΒΕΛΗ του Γεωργίου, που υπηρετεί στις
Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.200 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.200 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1200 \times 2 = 2.400 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1200 \div 2) \times 2 = 1200 \text{ €}$

Σύνολο 4.800 €

**50.ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΚΟΥΡΑ του Κωνσταντίνου, που υπηρετεί στις
Υπηρεσίες Επιμελητών Ενηλίκων Σύρου.**

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2015 : 1.150 ευρώ.

Μηνιαίες αποδοχές του έτους 2016 : 1.150 ευρώ.

Δώρα Χριστουγέννων 2015 και 2016 : $1150 \times 2 = 2.300 \text{ €}$

Δώρα Πάσχα 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Επίδομα αδείας 2015 και 2016: $(1150 \div 2) \times 2 = 1150 \text{ €}$

Σύνολο 4.600 €

Σύμφωνα με το άρθρο 140 παρ. 3 ν. 4270/2014 και πριν την έναρξη ισχύος αυτής κατά το άρθρο 90 παρ. 3 του Ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους": Η απαίτηση οποιουδήποτε των με σχέση **δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου**, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά την παρέλευση διετίας από τη γένεσή της». Κατά το άρθρο 141 ν. 4270/2014 και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, του άρθρου 91 εδ. α' του ν. 2362/1995: «Η παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησης κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, με την επιφύλαξη κάθε άλλης ειδικής διάταξης του νόμου αυτού...». Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών σαφώς προκύπτει ότι με την πρώτη ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα του χρόνου της παραγραφής των αξιώσεων των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορούν σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις και ορίζεται ως χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής αυτής η γένεση της κάθε αντίστοιχης αξιώσεως. Η διάταξη του άρθρου 140 παρ. 3 και πριν την έναρξη ισχύος αυτής του άρθρου 90 παρ. 3 του Ν. 2362/1995, είναι ειδική σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 141 ν. 4270/2014 και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, του άρθρου 91 εδ. α' του ν. 2362/1995 αντίστοιχα, με την οποία ρυθμίζεται γενικώς το θέμα της έναρξης του χρόνου παραγραφής οποιασδήποτε αξίωσης κατά του δημοσίου από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. Αυτό συνάγεται σαφώς από τη ρητή επιφύλαξη, που διατυπώνεται στο άρθρο 141 ν. 4270/2014 -και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, στο άρθρο 91 εδ. α' ν. 2362/1995- ως προς την ισχύ άλλων ειδικών διατάξεων, όπως αυτή του

άρθρου 140 παρ. 3 ν. 4270/2014 και 90 παρ. 3 ν. 2362/1995 αντίστοιχα, η οποία, κατά συνέπεια, κατισχύει της γενικής διάταξης (ΑΠ 182/2014, ΑΕΔ 32/2008, ΟΛΑΠ 29/2006, ΑΠ 372/2010). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 143 παρ β' ν. 4270/2014 -και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, κατ' άρθρ. 93 περ. β" ν. 2362/1995- η παραγραφή διακόπτεται μεταξύ άλλων και με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως των κατά του δημοσίου αξιώσεων, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του διατάκτη της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η δημόσια αρχή δεν απαντήσει η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή. Επιπλέον η παραγραφή απαιτήσεων κατά του Δημοσίου λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρ. 140 παρ. 3 ν. 4270/2014 -και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, κατ' άρθρο 94 εδ. δ" ν. 2362/1995 (ΣτΕ 4024/2010, Ειρ. Καβάλας 212/2015 ΤΝΠ -ΝΟΜΟΣ). Η θεσπιζόμενη με τις προαναφερθείσες διατάξεις βραχυπρόθεσμη παραγραφή, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από εκείνον των παρομοίων αξιώσεων του άρθρου 250 αριθμ. 6 και 17 του Α Κ, είναι συνταγματικώς επιτρεπτή και δεν αντίκειται στην κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, αφού η διαφορετική ρύθμιση δικαιολογείται από την ανάγκη ταχείας εκκαθάρισης των ως άνω αξιώσεων και των σχετικών υποχρεώσεων του Δημοσίου (βλ. ΑΕΔ 1/2012), ούτε και στη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (για το δικαίωμα ακρόασης από τα δικαστήρια). Εξάλλου, η θέσπιση διαφορετικού χρόνου παραγραφής, κατά κατηγορία αξιώσεων ή δικαιούχων και υπόχρεων, δεν προσκρούει στο άρθρο 6 παρ. 1 α' της Ε.Σ.Δ.Α. (που εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο να δικάζεται η υπόθεση του δίκαια και αμερόληπτα) ούτε αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (που επιβάλλουν το σεβασμό της περιουσίας του προσώπου), αφού οι διατάξεις αυτές παρεμποδίζουν τον νομοθέτη να καταργεί και ενοχικά ακόμη δικαιώματα (ενδεχομένως και με τη μέθοδο της αναδρομικής παραγραφής) και όχι να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό, κατά περίπτωση, χρόνο παραγραφής των αξιώσεων που θα γεννηθούν μετά την ισχύ τους (βλ. ΑΕΔ 9/2009, ΟΛΑΓΙ 38/2005, 22/2005, 31/2007). Η ανωτέρω διετής παραγραφή δεν αντίκειται ούτε στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 3 α' (περί πρόσφορης προσφυγής του ατόμου επί παραβιάσεως των δικαιωμάτων του), 5 παρ. 1 (περί καταργήσεως

δικαιωμάτων προσώπου ή περιορισμών τους), 22 παρ. 1, 26 (περί της ισότητας των προσώπων ενώπιον του νόμου και απαγόρευσης διακρίσεων), 14 παρ. 1 (περί δικαιώματος του προσώπου για δίκαιη δίκη) του με το Ν. 2462/1997 κυρωθέντος και έχοντος υπερνομοθετικής ισχύος, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (βλ. ΟΛΑΠ 4/2015, ΤρΝομΠλ Νόμος). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Β.Δ. της 26.6/10.07.1944 « περί του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου», που είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα και την Ε.Σ.Δ.Α. (βλ. ΟΛΑΠ 3/2006, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 2/2014, ΑΠ 634/2013, ΑΠ 1917/2007, ΜΠρΛαμ 17/2016, ΤρΝομΠλ Νόμος), ο νόμιμος και ο της υπερημερίας τόκος πάσης του δημοσίου οφειλής αρχίζει από την επίδοση της αγωγής (βλ. ΑΕΔ 25/2012, ΤρΝομΠλ Νόμος, ΟΛΑΠ 1/2014, ΤρΝομΠλ Νόμος, ΣτΕ 3125/2015, ΤρΝομΠλ Νόμος, ΣτΕ 558/2015, ΤρΝομΓίλ Νόμος). Η ρύθμιση αυτή, θεσπισθείσα για λόγους δημόσιου συμφέροντος, συνδεδεμένους με την εκπλήρωση των σκοπών του Δημοσίου δεν αντιβαίνει στις διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος, στο άρθρο 6 παρ. 1 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ρώμης της 4ης. 11.1950, που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και στις διατάξεις του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ίδιας Σύμβασης (πρβλ. ΑΠ 157/2011, ΑΠ 363/2006, ΕλλΔ/νη 2006.412, ΑΠ 501/1997, ΕλλΔ/νη 1998.130). Από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 340, 341 και 346 του ΑΚ προκύπτει ότι, επί χρηματικής οφειλής του Δημοσίου, η έναρξη υπολογισμού του νόμιμου τόκου και του τόκου υπερημερίας αρχίζει από την επίδοση της αγωγής και όχι από την τυχόν εξώδικη όχληση του (Δημοσίου) ή την παρέλευση της δήλης ημέρας εκπληρώσεως της χρηματικής οφειλής (βλ. ΑΠ 303/2016 Νόμος, ΟΛΑΠ 10/2008, ΟΛΑΠ 7/2000 και ΑΠ 157/2011, δημοσιευμένες στην ΤρΝομΠλ Νόμος, ΕφΑΘ 1481/2001, ΕπισκΕμπΔ 2001.1087, ΕφΑΘ 8334/2000, ΕΔΠολ 2003.327, ΕφΠειρ 840/1996, ΕλλΔ/νη 1998.201, ΑΠ 779/1984, ΝοΒ 1985.608, ΑΠ 728/1980, ΝοΒ 1981.33).

Η ως άνω νομοθετική ρύθμιση στην ουσία αφήρεσε εν μία νυκτί πάνω από δυο μισθούς στο συνολικό ετήσιο εκκαθαριστικό σημείωμα κάθε ενός από εμάς (όπως και κάθε δημοσίου υπαλλήλου της χώρας), η οποία σε συνδυασμό με το χτύπημα των κλαδικών συμβάσεων, τη νέα «ευελιξία» στις εργασιακές σχέσεις, τα κακοπληρωμένα προγράμματα και την διαρκώς αυξανόμενη, άγρια φορολογία, λειτούργησαν συνδυαστικά και αλληλοσυμπληρωματικά στην επιδείνωση της ζωής μας. Το γεγονός ότι είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι και ο μισθός μας μειώθηκε δραματικά, ενώ οι

συντριπτική πλειοψηφία ημών δεν έχει επιπλέον έσοδα από άλλες πηγές, μας έχουν φέρει σε οικονομικό αδιέξοδο και δεν δυνάμεθα πλέον να ανταπεξέλθουμε στις υποχρεώσεις μας. Επιπλέον οι συνεχείς αυξήσεις των εξόδων {π.χ. με την φορολόγηση, αύξηση παγίων δαπανών βασικών καταναλωτικών αγαθών (ΔΕΗ), (ΕΝΦΙΑ), (φόρος εισοδήματος) σε συνδυασμό με τα αυξημένα επιτόκια και αναχρηματοδοτήσεις με δυσμενείς επί της ουσίας και σε σχέση με την πραγματικότητα όρους του αναγκαστικού δανεισμού στον οποίο κατέφυγαν πολλοί από εμάς, επιδεινώσαν περαιτέρω και επιδεινώνουν καθημερινά την οικονομική μας κατάσταση, η οποία συμπαρασύρει και συνεπακόλουθα και το επίπεδο διαβίωσής μας.

Το μηνιαίο εισόδημά μας επαρκεί πλέον μόνο για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης των δικών μας, ενώ όσοι από εμάς έχουν ανήλικα, παιδιά βρίσκονται σε ακόμα δυσμενέστερη θέση.

Μοναδικός υπαίτιος για την κυριολεκτικά κατάντια μας (τη δική μας αλλά και όλων των υπαλλήλων του Δημοσίου της χώρας), είναι το ΔΗΜΟΣΙΟ: από θετικές ενέργειες οργάνων του δημιουργήθηκε εμάς από μακρού χρόνου σταθερή και δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ορισμένες αποδοχές και επιδόματα θα συνεχίσουν να καταβάλλονται στον χρόνο. Για το λόγο αυτό δεν είναι επιτρεπτή από τις αρχές της χρηστής διοίκησης η κατάργηση άλλως περικοπή σε τέτοια έκταση των επιδομάτων αυτών εις βάρος των εργαζομένων από εκείνη τη χρονική στιγμή και για το μέλλον αφού δυνάμει της ανωτέρω εύλογης πεποίθησης, η εν λόγω περικοπή αυτή θα μπορούσε, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, να θέσει, όπως και τελικά όντως έθεσε τα τελευταία έξι χρόνια, σε κίνδυνο την οικονομική μας σταθερότητα (ΣτΕ 232/2012, 1479/1995, 4227/1998, 1345/2008).

Επειδή νόμιμα ασκούμε την παρούσα αγωγή από κοινού όλοι μαζί ως Δικαστικοί Υπάλληλοι Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, εργαζόμενοι στο Δημόσιο με σύμβαση δημοσίου δικαίου.

Επειδή το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Σύρου είναι το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο Δικαστήριο.

Επειδή η παρούσα αγωγή μας είναι παραδεκτή, νόμιμη, βάσιμη και αληθής, θα αποδείξουμε δε τους ένδικους ισχυρισμούς μας κατά τη συζήτηση αυτής με έγγραφα, και υπόμνημα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους ακόμα θα προσθέσουμε νόμιμα και εμπρόθεσμα και με ρητή επιφύλαξη παντός άλλου δικαιώματός μας

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας καθ' ολοκληρίαν

Να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει, για τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νόμιμες αιτίες σε κάθε έναν από εμάς το ποσό που ισοδυναμεί με 4 μισθούς εκάστου εξ ημών, όπως αναλύεται ανωτέρω, με ανώτατη απαίτηση αυτή των 9.400 ευρώ της υπ' αρ 13 εξ ημών Αλεξάνδρας Βαμβακάρη, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από τη δήλη ημέρα που εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή στο σύνολό της.

Να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική μας δαπάνη.

Σύρος, 01-12-2016
Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος